

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

[Vol. VII. No. 16.] Thursday, August 26, 1847.

TERMS OF THE PAPER.

The Terms of the Paper, will be half the former charge or two shillings a year.
 Prepayment will be required in every case.
 To Subscribers who receive the Paper by mail, the terms will include the postage, which we are obliged to prepay at the rate of one penny each number. To them therefore, the price of the Paper will be—four shillings a year.
 The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.
 The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.
 Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.
 Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.
 Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.
 All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.
 Communications should be post paid to receive attention.

- CHUNDICOOLY—Mr. W. SANTIAGOPILLY.
- POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.
- JAFENA—THE MISSIONARIES.
- TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.
- KANDY—Mr. L. LAWTON.
- BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
- MADURA—Rev. C. F. MUZZY.
- BINDIGUL—Rev. J. RENDALL.
- TRANQUEBAR—Mr. G. W. COE.
- MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற் சமய கோளரி.

ந. ம. காண்டம்.

சர்வவியாபி ஐபகவான் தஸ்மாஸ்தர்வ கதஅஸ்த் சீவகா.

இதின் கருத்தென்னவெனில், அந்தப் பகவானே ன்னப்பட்ட சீவன் சருவ வியாபியாக எவ்விடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறானென்பதே. மேற் சொல்லிய வேத வாக்கியத்திற்கு விரோதமாகப் பாகவதத்திலே சொல்லிய சுவோகங்களுக்கென்னவெனில், பவவிரததாரயேச்சா—யேஜதாமஸம்மேஷ்வீர்தகா பாஷாண்டினைதேபவந்து விட்சாஸ்தீர்பரிபந்தனகா முமுச்சுலோகாராபா நத்துவாழ்புதபீர்தகா நாராயணக்களாசாந்தாபஜந்தம்வன்யத்யவகா.

இதின் கருத்தென்னவெனில், சீவனைப் பூசீத்து அவன் நெறியைப் பின்பற்றுகிறவர்களேவர்களோ அவர்களையப் பதீர்களுள்ளும்மெய்ச்சாஸ்தீர்த்துக்குச் சத்துருக்களென்றும் அற்றுத்தகாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுவா நியாயமே அந்நித்தலே உண்டாதும் மோட்சசுகாராந்தத்தை விரும்புகிறவர்கள் பூதங்களின் பயங்கரமான கர்த்தாக்களா வெறுத்துத் தள்ளீ நாராயணனைத் தியானித்து நர்மலமானமனதோடும் பொருகையெல்லாமையோடும் அவனை ஆராதித்துப் பார்த்துக்களென்பதே.—பதமபுராணத்தில் ஒருபீடத்திலே சீவனைப் பூசுபூந்துசொல்லியிருக்கின்றதாவது. விஷ்ணுதரிசனமாத்திரேண சீவதிரோகபிரஜாயதே சீவதிரோகம் நஜநதேகோ நரகம்யாந்திராணம் தஸ்மாஸ்த்விஷ்ணுநாமாபி நவக்தவ்வியம்கதாசனூ.

இதின் கருத்தென்னவெனில் விஷ்ணுவைத்தரிசீத்த மாத்தீர்த்திலே சீவன் உக்கிரங்கொள்ளுவான். அவ்வுக்கிரத்திலே மிகவும் பயங்கரமான நரகத்திலே நாம் விழுவோமென்பது நிச்சயமே. ஆதலால் விஷ்ணுவையே பெயரை ஒருபொழுதும் உச்சரிக்கலாகாத வணங்கவும் கூடாதென்பதே. மேற் சொல்லிய புராணத்திலேதானே எழுதியமற்றொரு சுவோகமென்னவெனில், எஸ்துநாராயணந்தேவம் பிரமருத்திராதீதேவகா ஜாமன்ஸீவிரோமோட்டா ஜபாஷாண்டிபவேத்ச தாததுகீதத்திரதற்கு. இனுகதேன பிராமணையேபிய வைஸ்டணைக நலபஸ்ட்வியானைவக்தவ்வியா நத்துரிஸ்ட்வியாகதாசனூ.

இதின் கருத்தென்னவெனில், எவன் நாராயணனைப் பிரமா உருத்தீரன் முதலானதேவர்களுக்குச் சமமாகவிரக்தீரேனென்று சொல்லுகிறானே அவனே என்மென்றைக்கும் பத்தியுருப்பானாக; அன்றியும் விஷ்ணு பத்தராயிருக்கிற பிராமணர்களை ஒருபொழுதும் தொடவும் அவர்களோடே பேசவும் கண்ணீராலே தரிசிக்கவுமாகாது—மேலும், வேதத்திலே சீ

வன் மகாதேவரென்றும் நாமத்தாற் சொல்லப்பட்டிருந்தும் பதமபுராணத்திலே விஷ்ணுவைப்போற்றிச் சொல்லியிருக்கிறதென்னவெனில்,

பின்னைக் கூடுமானால் அவர் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தைப் பிறனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தீர்வார்களுமுண்டோ! அல்லது ஒருவனுடைய பெண்சாதிமுதலானவர்களை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கச் சமமதித்துத் துணிகிறவர்களுள் அநேகருண்டோ! இவ்வையென்றால், இவர் கொடுத்தாரென்கிறதே பொய்யாயிருக்கின்றதே. அதப்படியல்லவென்றால், ஒருவனுடைய காண்பூமியைப் பிறத்தியானுக்குக் கொடுத்து விடாமனதுடையவர்களாயிருக்கிறபேர்கள் அநேகருண்டோ! அல்லது அண்டத்தைக் கையில் வைத்து ஆட்டுவானுக்குச் சண்டக்காய் மெத்தப் பாரமானதா! அப்போததை ஒருபொருட்டாய் எண்ணுதுபோல, இப் பிரமத்திற்கும் இருக்கவேண்டியதில்லையா? இல்லையென்பீர்களாகில் அந்தத் தீர்முர்த்திகளுக்குத் தன்னுடைய வல்லபத்தைக் கொடுக்கிறதே உண்மையானால், அத்தீர்முர்த்திகளாவது சர்வஉலகங்களிலும் நிறைந்திருக்கவேண்டாமா! அவர்களில் ஒருவரும் நிறைந்திருக்கக்கூடாமல்தன் தன்வீட்டிலே தரித்திருந்தார்களென்றுதன்னவீட்டுக்குக் காவற்காரர்கள் வைத்திருந்தார்களென்றும், அவர்களாகக் காண்கிறதற்கு இர்ஷிகளுந் தபோதனர்களுந் வந்து கண்டு கொண்டிருந்தார்களென்றும் உங்கள் சமயஞ் சொல்லும்போது அவர் சர்வ உலகங்களில் என்னுக்குள் என்னெய்யைப்போல முதலாய்வியபித்திருக்கத் திரானவேண்டியதில்லையா? இந்தத் தீர்முர்த்திகள் அத்தீர்ஷியின் பெண்சாதினுக்குசமையக் கற்பழிக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக்கூடாமல் இவர்கள் வெட்கமடைந்துபோனதோடே கூட சதுர்வேதசீத்தாந்த அந்தணச்சபையாரே, உங்களுக்கு வரந்தருஞ் சீவனீட்டத்தில் எட் பிரமானமாவது காணலாமா? பாருங்கள் எங்கள் சகோதரரே, உங்கள் சீவனுடைய அக்கிரமச்செய்கைகள் எங்களுக்குச் சகிக்கக்கூடாத அழகிய புண்ணற்றும் அடிப்பதால் அவற்றை எங்களுடைய புண்ணீயசீலமுள்ள பத்தீரிகைகளிலேழுத்திகாட்ட அவைகள் எங்களுக்கு அருவருப்புள்ளவைகளாயிருந்தபோதிலும் அழகிய புண்ணென ஆற்ற நாற்றத்துக்கஞ்சாதான வயித்தியன் தன் கையால் புண்ணைத் தடவிக்குணமாக்குவானே அப்படியே நாங்களும் உங்கள் ஆத்துமத்தைப் பற்றி எரிக்கும் பாவப்புண்ணெ ஆற்றி உங்களைக்குணப்படுத்திவது எங்களுக்குப் பெரிய கடமையாதலால் அழகிய புண்ணற்றத்துக்கு அஞ்சாதுபுண்ணெக்கைவைப்பதுபோலே நாங்களும் உங்கள் சீவனுடைய அக்கிரமச்செய்கையை எங்கள் சீலமுள்ள கையாலேழுத்திகாட்டித் துணிக்ளோம். அதெல்லவாறெனில், சதுர்வேதசீத்தாந்த அந்தணச்சபையாரே, உங்கள் சீவனது ரோணுசாரியருடைய பெண்சாதி சீருப் என்பவருடைய உபஸ்தம் மகா வடிவலங்காரமாயிருக்கிறதென்று நாரதமுனி சொல்லக் கேட்டு அப்படிக்கொத்த உபஸ்தம் உலகத்திலுண்டோவென்று ஐயப்பட்டு அதைத் தரிசிக்கக் கயிலாயத்தை விட்டுஅவன்டிவேட்கொண்டு அவர் வீட்டிற் புத்தது அவனை நிருவாணியாகப் பிச்சைகொண்டுவரச்சொல்லி அவன் உபஸ்தத்தைப்பார்த்தவுடனேகோடிப் புடைவையிற் பொறிப்பட்டார்போல் எழும்பியகாமம் தலமமண்டைக்கேறி அங்கம் புளகமுற்ற வடிவம் பித்தீரியம் அவர் கொண்டுவந்த பிச்சைச் சாதத்தின்மேல்விழவே அதைக் குருபத்தினீ சகியாமல் அதை அசுபத்தின்முன் வைக்கவே அசுபம் அதை விழங்கிப்படியால் அது கருக்கொண்டு அதன் வயிற்றில் அசுமத்தாமன் குதிரைமுகவடிவோடுபிறந்தானென்று உங்கள் வேதஞ் சொல்லுகிறதல்லவோ! சதுர்வேத சீத்தாந்த அந்தணச்சபையாரே, துரோணுசாரியருடையபெண்சாதியின்உபஸ்தம் வடிவலங்காரமாயிருக்கிறதென்று சீவனுக்குத் தெரியுமா? ஆனால் நாரத முனி சொல்லியபடி அந்த உபஸ்தம்இருக்கிறதோஇல்லையோவென்றுசொதிக்கப்பார்ப்பாரோ! சர்வக்கியத்துவமுள்ள சீவன் மனிதர்கள் சந்தேகப்படுவது போலச் சந்தேகப்படுவாரோ! சந்தேகப்பட்டு அதைப்பார்க்கஅண்டிவேட்கொண்டோடுவாரோ! அவர் உபஸ்தத்தைப் பார்த்தவுடனே போங்கிய காமத்தை அடக்கத் திரானியில்லாமல் வடிந்த இந்தீரியத்தைச் சாப்பிடும் அன்னத்தின் மேல்விவோரோ? உங்கள் சீவனுக்குச் சந்தேகம் எப்போவுண்டாயிற்றே அப்போதே அவருக்குச் சர்வக்கிய தத்துவமில்லையென்றும்,

அவன் பொய்த்தேவனென்றும்* தன் கர்மத்தைத்தீர்க்கமாட்டாதவன் பிறர் கர்மத்தை எப்படித்தீர்ப்பானென்றும் இதற்கு வேறே சாட்சிவேண்டாமோ! ஆகையால் உங்கள் சீவன் நம்மைப்போலொத்த நரனையொழிய உங்களுக்குக் கத்திருந்தேய்வமல்லவே என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை. இதைச் சூறித்து அருணையம், க. ம. புத். நகநம். நளம், ஏட்டிலுங் காண்கிறதமன்றி அப்பிரமாவானவதீர்முர்த்திகளுக்குத் தன்னுடைய ஆதிக்கப்பலத்தைக்கொடுத்தது நிச்சயமேயானால் நான்முகப் பிரமாவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையென்று உங்கள் சமயஞ் சொல்லவேண்டியதென்ன! அல்லது அந் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாவின் பிள்ளைகள் எட்டுக்கண்களையுடையவர்கள் சகலத்தையும் படைக்கவும் மோட்சத்தைக் கொடுக்கவுஞ் சத்தியுள்ளவர்களென்றும் அவ்வேட்டுக் கண்களையுடைய பிரமாவின் பிள்ளைகளுக்கு இந்தத் தீர்முர்த்திகள் ஏவல்தொண்டியுஞ்செய்கிற பணவிலை அடிமைகளாயிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொல்லவேண்டியதென்ன! அப்படியானால் இவர்களைத் தேவர்களென்றெப்படிச்சொல்லலாம்!—சொல்லீர்களாக.

சன்மார்க்க விரோதிகளின் தவறைப் பகரித்தல்.

முகாமைத் துரைக்குவந்தமம்,
 அஞ்ஞானவீரன் நீக்கு மெஞ்ஞான தீபமாகிய தூரகையே, விவிலியபோதகாசார்மாராகிய கனம் பொருந்திய சீவகாருணையர்க்கள் தூரதேசமாகிய அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களிலிருந்து வந்து அளவற்ற பணங்களைச் செலவிட்டு எவர்க்கும் உபயோகமாகத் தரும் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து முக்கியமான செந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய கல்விகளையும் அவசியமான இங்கிலீசுக் கல்விகளையும் படிப்பித்து இதனால் இவ்வுரவர்கள் தேரீச்சீர்திருந்தும்படியாகவும் பாவத்துக்கஞ்சி அஞ்ஞான அந்தகாரனெறியைக் கடந்து ஞான மார்க்கத்தைச் சத்திரித்தியசுகாநந்தமாகிய மோட்ச வீட்டைச் சேர்ந்து அழிவில்லாதவின்பத்தை அனுபவிக்கும்பலும் முன்னொரு மன்னருமார் பெற்றுக்கொள்ளும்பலும்புக்கவள ஏவ்வொருநாளும் போதித்துச் சாதித்துவருகிறார்களே. அப்போதகன மனச்சாட்சிக்கு இணங்கினதாயும் யாவற்கும் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயும்புக்குத்தே; இதைக் கேட்டும் சீவ சன்மார்க்க விரோதிகள் தங்கன் நிலைக்கு விரோதமென்றும் தூரகைக்கு மாற்றென்றும்புறுது துன்புகொண்டு பிராந்தியினால் அருவருத்துவாந்திக்கிறார்களே. அடுத்தென்பிச் சீவ துன்மார்க்கபேட்சிகள் தாங்கள் சகல கல்விகளிலும் நிரம்பினவர்களென்றுசாடைகாட்டும்பொருட்டுத் திருவள்ளூர் முதலான பெரியோரார் செய்யப்பட்ட குறள் முதலிய நீதிசாஸ்திரங்களையும்மற்று நூல்களையும் பார்வையிட்டுக்கொண்டதென்பிச் சன்மார்க்கநெறியின்னதென்றும் அந்நூல்களில் எடுத்துக் காட்டிய பஞ்சபாதகமென்றபொருள் நிலைஅஞ்சு பாதகமென்றென்றுமுணராமலே எல்லாவிதத்தாலும் கெட்டிக்காரராகவேண்டுமென்றும் விரும்பியுங் கேட்டைத் தருஞ் சொக்கட்டான் முதலிய

நிந்தாஸ்துதிவேண்பா.

* வாதக்காலாந் தனக்கு மைத்துனர்க்கு நிரழ்வாம்—போதப்பெறுவயிரும் புத்தீரற்கு மாதரையில—வந்தவிண்ணதீர்க்க மருந்தியான்வேரென்ற எந்தவிண்ணதீர்த்துணீவன்.
 இதன் பொருள், வேரூராயி வைத்தியநாத சுவாமியானவர் தமக்கொரு கால் வாதமாம், தமது மைத்துனனுக்கு விஷ்ணுவுக்கு நிரழ்வாம், தமது பிள்ளைக்கு மிகவும் பெருவயிரும், இப்படித் தங்கள் தங்களுக்குவந்த வியாதியைப்போக்கி னடிவாதந் தடியாதவர்கள் இப்பூவுலகத்தில் எந்த மனிதர்களுடைய வினையைத் தீர்த்தார்களென்றுஞ் சீவன் காணியுடன் வாதாடின பொழுது ஒரு காலத்துக்கி ஆடினார், ஆனதால் வாதக் காலென்றும், விஷ்ணுவுக்குப்பாதத்தீர்த் தங்கையுப்பத்தியாதலால் நிரழ்வென்றும் புத்தீரற்கு ஆயல்பாகவே பெரியவயிர்தலால் பெருவயிரென்றுந் தீருகிறாய் வெளிப்பட்டிருக்க இவர்களால் யாதொரு கன்மதோஷங்களைத் தீர்க்கத்தீரணியுஞ் சத்தியுமில்லையென்றறிந்துகொள்க.

சூதிலும் அதற்கு இனமாகிய வாதினும் கவனம் வைத்தும் பிறரைப் பழித்துத் தாமேலாகவேண்டுமென்று கவனித்துத் தீர்க்குங்கள். அஃதென்றி, ஐயோ தாரகையே, இன்னும் சில லுடத்துவமாகிய போக்கிரி கிறேத்தர்களுக்கும் கல்விமாண்களும் மிகுதியும் தந்தேடமெத்தத் தவிப்பாய்ப் பிறர்க்கீழ்வேன்பதை அறியாமல் ஒருகட்டுறுதிகளைத் தீட்டம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். அஃதென்னவெனில், இவ்வூர்வள்ள குடகளில் முதலென்றும் உயர்ந்த சாதி மாண்களென்றும் தங்குலத்திழைத்தானுணராமல் மங்கினதென்றெண்ணிச் சங்கையாகப்பாக்கியத்திலும் யோக்கியத்திலும் பந்திபாவாடை முதலியவரிசைகளிலுமேற்பட்டவர்களென்று சாமாந்தியமாய்ப்போட்டி உணர்த்திகோடாயிர் வாழ்வதன்றித்தங்கள் போலும் வாஸலென்றும் தங்கள் பெண்களும் தாங்களும் போய்ப்பொச்சிக்கத்தகாரென்றும் பழித்து நெடுநாளாகத் தள்ளிவைத்தவர்கள் தங்கள் முட்டுத்தவியும் பணத்தில் பையப்பைய உயரவருவதைக் கண்டால் பின்னில்லாமல் பெண்கொடுத்தும் பெண்கொண்டும் இனமென்றகொண்டாடுவதென்றிப் பிறர்க்கிடங்கொடாமல் உயர்ந்தகாரென்றவர்கள்வந்த சாதிமாண்களென்றும் அவர்களிலிருந்துகற்றங்களை மறைத்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். அதன்றித் தன்போலொத்தவர்களாயும் நன்னடக்கையுள்ளவர்களாயிருக்கும் பிறர் பணத்திற் குறைவில்லாமலும் எல்லாற்றும் நன்மக்களவர்களாயிருந்துமுள்ளசொன்ன சாதிமாண்களைப் பின்செல்லாமலும் அவர்களாவேண்டி நடவாமலும் இருந்தால் அவர்கள் யாதொரு நன் முயற்சிகளிலே தவங்கும் போழ்து இடையூறுக்கேடுப்பதன்றி, போய்ச்சாட்சிகளிலும் கள்ளவழக்குகளிலும் தாமே போர்பெற்றவர்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். ஐயோ! தாரகையே ஒன்றாகிய கடவுள் இவர்கள் தற்குணங்களை மாற்றி ஆத்தமலாபத்துக்கடுத்த சன்மாரிக்கத்தை விரும்பிடக்கூடும்படிக்கு அக்கடவுளருள் செய்யும்படியாக மிகுந்த மனஞ்சூட்டின வேண்டிக்கொருக்கிறேன்.

தீருக்கோணமல, இப்படிக்கு, துணாசன. (ஹ). ஆவ. மீ. } உள்நூர்மேற்பாணிக்குங் கூர்ப்பாணி.

உதய தாரகை.

யாழ்ப்பாணம், துணாசனம் (ஹ). ஆவணி. மீ. உகவ.

விவிலிய வேதாகமமே சகல ஆகமநூல்களிலும்மேனாலென்பதற்காதாரமாய்ப்பெரியோர்பகாந்த சாட்சி.

மன்தருடைய சாதாரண நன்மையை விருத்திபண்ணுவதற்குத் தகுந்தபொருள் கீறின்தமார்க்கத்தடங்கிய விசுவாசமேயல்லாமல் உலகத்திலெந்த உகத்திலென்குதல் வேறென்றும் இல்லையென்று யோன்செல்லடன் என்னும்போதற்கு சொல்லுகிறார்

உத்தம் ஞானத்தையும் நற்கல்வியையும் தன்பிரயோகத்தையும் கொடுப்பது விவிலியவேதாகமமேயல்லாமல் பின்னொரு நூலில்லையென்று சிறி மத்தேசுகேல் என்னும் நீதியதிபத்சொல்லுகிறார்.

வேதாகமத்தை நிகர்த்த நூல் உலகத்திலெங்கேனும் இல்லை. நாம் அதைப்பிரயாசப்பட்டதிமாய்ப்படித்து அதை அதிகமாய்ப் பேணவேண்டுமென்று களம்பொருந்திய ரேப்பாட்வோயில் என்னும் பெரியவர் சொல்லுகிறார்.

வேதாகமத்தைப் படியுங்கள் பிரதானமாய்ப் புதியேற்பாட்டைப் படியுங்கள். அதில் நீத்தியசீவன் அடங்கியிருக்கின்றது. அதையுண்டாக்கின ஆதிப்பொருள் கர்த்தர். இரட்சிப்பே அதற்கு அந்தம். சுத்தசத்தியமே அதிலடங்கிய பொருளென்று லொக் என்னும் பெரியவருரைக்கிறார்.

நான் வேதாகமமுற்றையும் ஒழுங்காயொன்றும் தவறாமல் வாசித்தவர்களை. அதிலே மகாமேன்மையும், சுத்தசன்மாரக்கமும், இன்பமான இதீகாசமும், நன்க்தான சாதாரியமொழியும் அடங்கியிருக்கின்றன. உலகத்திலே இதுவரைக்கும் எந்தப்பாணலையிலே எழுதப்பட்ட எந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்தாலும் அப்படிப்பட்ட நல்லறிவு, நீதிநெறிமுதலிய இலட்சணங்களைடங்கி இருக்கவில்லையென்று சிறிவில்லியம் சோன்ஸ் என்னும் நூலாசிரியருரைக்கிறார்.

ஒரே புத்தகம் மாத்திரமே என்னவென இரட்சித்தது. அது மன்தனலுண்டான புத்தகமல்ல. அதை நான் வெகுதாலமாய் அசட்டைபண்ணி வந்தேன் அந் அறிவுஞ்சொற்ப விவையுமுள்ளவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்கும் புத்தகங்கள் போல் என்று அதை வெகுநாளாய் எண்ணிவந்தேன். அதிலடங்கியவைகள் மெய்யோபாய்யோவென்பதை அறியும்படி மகாவாஞ்சையுடன் அதைப் பரிசோதித்து வர்

தேன். அப்படி வருங்காலத்தில், அதில் கடவுளையும் மன்தனையும்பற்றி மேலான அறிவு எழுதியிருக்கவும் நீதிநெறி விளங்கியிருக்கவும் கண்டேன். அந்நேரம் விசுவாசமும், ஆவலான நம்பிக்கையும், அன்பும் என்மடியிற் கொள்ளுதலிடமிருந்தன. நான் அதை ஒவ்வொரு நாளாகவாசித்துப்போகப்போக இப்படிப்பட்டவைகளை மன்தன் உண்டாக்குவானே இல்லையே இவைகளுக்குக் கடவுளே ஆக்கியோரென்று திட்டமாய் மட்டிடநிந்தேனென்று ஒருவருரைத்தார்.

மனப்பிரியமானவேலை.

தேன் ஆபிரிக்காத தேசத்தில் குட்டரோக்களக்கான ஒரு ஆசுபத்தியுண்டு. அவ்விடு வெகுவிசாலங்கொண்டது. நாலு வளமுயர்ந்த சீவருண்டு அதற்குள்ளிருக்கும் வயல்களில்கவளை இந்தக்குட்டரோக்களத்தான கமஞ்செய்து வருகிறார்கள். அவ்விட்டுக்கு அல்லது அந்த வயலுக்குப் போகிறதற்கொரு அதவாமாத்திரமுண்டு அதால் ஒருவரும் போகாதபடிக்கு அதற்கொரு காவல்வைத்திருக்கிறார்கள். குட்டரோகத் தளம் பு அல்லது அடையாளம் எவனுடைய சீர்தத்திற்கானப்படுமோ அவனைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்து இந்த விட்டுக்குள்ளே உட்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அவன் திரும்பப்போகிற வாழ்க்கையில்லவையாதலேபோகிறவனெருவனுந் தன் சீவிய காலத்தில் வேளிக்கிட்டு வருவதேயில்லை. நிற்பந்தமான இந்த விட்டுக்குள்ளே பல்வகையான குட்டரோக்கள் ஆயிரக்கணக்காயுண்டு. இங்கிலாந்து சபையைச் சார்ந்த டாக்டர்தர் கோல்வெக் என்னும் ஒரு குருவானவர் ஒருவர் அடுத்த மலையினின்று இந்தக் குட்டரோக்கள் வயலில் வேலைசெய்கிறதைக் கண்டபோழ்து பிரதானமாய் அவ்வயலிற் பயறு வீரைக்கிற இரண்டுகுட்டரோக்களிலேயோ அவருடைய கவனமும் மனமும் பதிந்தது. அவர்களில் ஒருவனுக்குக் கைகளில்லை. மற்றவனுக்குக் கால்களில்லை. இவர்களுக்குக் காலும் கையும் வியாதியினீட்டம் அழகிப்போய்விட்டன. கையில்லாதவன் காலில்லாதவனை முதுகிலே தூக்கிச் சுமந்துகொண்டு நடக்கக் காலில்லாதவன் முதுகிலேயிருந்துகொண்டு கையிலே பயற்றையள்ளி வீரைத்து வீரைத்துக்கொண்டு போகக் காண்பவன் விழந்த பயற்றைக் காலாலே நிலத்திலே அமத்திப் புதைத்துக்கொண்டுபோனதைக் கண்டார். ஒருவன் செய்யவேண்டிய வேலை யை இவ்விதமாய் இரண்டுபேர் செய்தார்கள். ஆ! உலகத்திலுள்ள நிற்பந்தத்தைப்பற்றி நாங்கள் அறியவந்தது எவ்வளவு மகா சொற்பம்.

யாழ்ப்பாணம்.

சுப்பிரிங்கோடு.—போனமாதம் முப்பதாந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை காலமல யாழ்ப்பாணத்துச் சுப்பிரிங்கோடு கனம்பொருந்திய யேம்ஸ் இன்தாக்கு நீதியதிபதிமுன்பாகக் கூடப்பட்டது. ரேப்பாட் லாங்கிலோ என்பவர் முடிபுறத்திற்கும், சைரஸ் கோக் என்பவர்கள் புறத்துக்கும் நீன்று வழக்குகளை நடத்தினார்கள். இக்கோட்டிலே இம்முறை விளங்கும் படி பார்ப்படுத்தியிருந்த வழக்குகள். 26. அவற்றில், பதினேழுகாரியம் விளங்கித் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. ஐந்துகாரியம் பெறதென்று தள்ளப்பட்டது. மூன்றுகாரியம் மறுமுறைக்கு விளங்கும்படி தவணை போடப்பட்டது

இப்பதினேழுகாரியத்தில், கொல்காரியம் நாலுகளவகாரியம் இரண்டு, “ஒக்கஸ்தா” என்னும் சுப்பலை வல்லுவெட்டித்துறையில் அடித்துடைத்துக் களவுபண்ணினகாரியம் ஒன்று, கள்ள நறுக்கெழுதினகாரியம் இரண்டு, கள்ள நறுக்கும் பொய்ச்சத்தியமும்பண்ணின காரியம் ஒன்று, ஆடுமாடு களவெடுத்த காரியம் நாலு, அடித்துக் காயப்படுத்தின காரியம் மூன்று, அடித்துப் பறித்துக் களவெடுத்த காரியம் ஒன்று, கள்ள நாணயம் மாற்றினகாரியம் ஒன்று, துணாசனம் ஆண்டிற் பத்தாம் நம்பற் பிரிவுக்கு விரோதமாகக் கள்ளச்சாராயஞ்செய்த காரியம் ஒன்று, களவெடுத்த கள்ள ருடமைமை வைத்திருந்தகாரியம் ஒன்று, ஆகப் பதினேழ வழக்குகள் விளங்கித் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. எப்படியெனில்:

கொல்காரியம் நாலில், ஒருகாரியத்தில் இரண்டு பெரும், மற்றக் காரியத்தில் ஒருவனுக்கும் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கப்பட்டார்கள். ஒருகாரியத்திற் சேர்ந்த இரண்டுபேரை இதனெடுத்தவரும் புரட்டாதி மாதம் பதினாந் தாத் தேதி மன்றிலும், மற்றக்காரியத்தில் அகப்பட்ட மற்றவணப் புரட்டாதி மாதம் இருபத்தொராந் தேதி யாழ்ப்பாணத்திலுந் தூக்கிக் கொலை செய்யும்படி தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது இவ்விரண்டுகாரியமும் போசு, மற்ற மூன்றும் கொல்காரியத்தை விளங்கிக் குற்றப்படுத்தத்தக்க போதமான சாட்சிகள் இல்லாதபடியால் குற்றமில்லையென்று

தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. மற்ற நாலாங் காரியம் மறுதவணையில் விளங்கும்படி வைக்கப்பட்டது. களவுகாரியம் இரண்டில் ஒன்று விளங்கிக் குற்றமில்லையென்று தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. மற்றது விளக்கத்திற்கு வரமுன்னர் தள்ளப்பட்டது.

“ஒக்கஸ்தா” என்னும் சுப்பலை அடித்துடைத்துக் களவெடுத்த காரியத்தில் ஏற்பட்டவர்கள் முப்பத்தைந்துபேர். அவர்களிற் பதினேட்டுப்பேரை விளக்கத்துக்கு வரமுன்னர் தள்ளப்பட்டது. பதினேழுபேரையும் விட்டு விளக்கினவேளையில் எட்டுப்பேர் சுத்தவாளிகளாகவும் ஒன்பதுபேர் குற்றவாளிகளாகவும் போனார்கள். இந்தக்காரியத்தை விளங்கி முடிக்கிறவேளையில், இராசாத்தி பக்கத்திற்கு நீன்று போன தரன் எழும்பி நீதி நடுவரைப்பார்த்துப் பேசினதாவது, துணாசனம் ஆண்டிற்கு முன்னம் இங்கிலாந்து தேசத்தில், சுப்பலையுடைத்துக் களவெடுத்தவர்களை விளங்கிக் குற்றப்பட்டவேளையில் அவர்களைத்துக்கிக் கொலைசெய்யும்படி ஒருகட்டளை இருந்தது அல்லாமலும், துணாசனக் கட்டளைச்சட்ட ஆளுமரிவீற் காண்கிறபடி சுப்பலை உடைத்து ஆராதல் களவெடுப்பதுண்டானால் அவர்களை ஏழுவருத்திற்கு மேற்படாத ஒருதவணைக்கு விலக்குபோட்டு மறியற்படுத்தவும் அல்லது எழுவருத்திற்குப் பிற்புறக்கேற்றவும் அவ்விடத்திற் கரோஜூயஞ்செய்துகொண்டிருக்கவும் கட்டளைநிரும்பண்ணப்பட்டிருந்தும் இவ்விதமானகாரியம் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முறையாக நடந்திருக்கிறபடியினாலும், மறியற்காரரிற் சிலர் தங்களுக்கு அக்கப்பல்லுள்ள பொருட்களைப்போல ஒருக்காலும் கண்டிராதபடியினால் அவைகளெல்லாம் தங்களுக்குப் புதினம்போலிருந்தென்று சொல்லித் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி இப்படிப்பட்ட கட்டளைச்சட்டம் ஒன்றிருக்கிறது தங்களுக்குத்தற்குமுன் தெரியவராதென்று சொன்னதனாலும் அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணப்படி செய்யவேண்டிய ஆக்கீணையைக் குறைத்துக் கரோஜூயஞ்செய்துகொண்டு முன்று வருடம் மறியலிருக்கத் தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. கள்ள உடமை வைத்திருந்த நாலு காரியங்களில், இரண்டுகாரியத்தில் அகப்பட்டவர்கள் குற்றவாளியானார்கள். மற்ற இரண்டுந் தள்ளப்பட்டது. கள்ள நறுக்கெழுதின இரண்டு காரியங்களையும் விளங்கிக் குற்றமில்லையென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. கள்ளநறுக்கெழுதிக்கள்ளச்சத்தியம் பண்ணின காரியத்தை மறுமுறைக்கு விசாரணை பண்ணும்படி வைக்கப்பட்டது. ஆடுமாடு தீருடன நாலு காரியத்தில், இரண்டுகாரியத்தில் அகப்பட்டவர்கள் சுத்தவாளிகளாகவும், மற்ற இரண்டுகாரியத்தில் அகப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகளாகவும் போனார்கள். அடித்துக் காயப்படுத்தின மூன்றுகாரியத்தில், ஒன்று தள்ளப்பட்டது. மற்றது மறுதவணைக்கு வைக்கப்பட்டது. மற்றதை விளங்கி, அதில் நாலுபேர் குற்றவாளிகளாகவும் மூன்றுபேர் சுத்தவாளிகளாகவும் போனார்கள். அடித்துப்பறித்துக் களவெடுத்த காரியத்தில், மூன்றுபேர் குற்றவாளிகளாகவும் மூன்றுபேர் சுத்தவாளிகளாகவும் போனார்கள். கள்ளநாணயம் மாற்றின காரியம் பெருமற்றள்ளப்பட்டது. அப்படியே சாராயக் காரியமும் பெறதென்று தள்ளப்பட்டது. தீருக்கோணமலையில் மருந்து, பிரங்கி விட்டைக் கவல்லபண்ணும்படி காவலாயிருந்த சிப்பாசீமார்தானே அதை உடைத்துக் களவெடுத்தபடியால் அவர்கள் ஏழுபேர் குற்றவாளிகளாகவும் இரண்டுபேர் சுத்தவாளிகளாகவும் போனார்கள். ஆடுமாடு களவெடுத்த காரியத்தில் அகப்பட்டிருந்த மறியற்காரன் குற்றவாளியாக ஏழுவருடஞ் சமத்தீர்த்துக்கப்பால் பிறவூரில் இருக்கும்படி தீர்மானம் பண்ணப்பட்டது. இவ்விதமான அற்பகாரியத்துக்குக் கரோமான ஆக்கீணை செய்தகாரணம் என்னவெனில், இந்தமறியற்காரன் இதற்குமுன் ஆயிரத்தெண்ணூற்று நாற்பதாமாண்டி லும், ஒரு இஸ்திரியைக் கற்பழித்ததற்காக எழுபத்தென்று அடியும்பட்டுக் கரோஜூயமுஞ்செய்துகொண்டு மூன்றுவருடம் மறியலிலிருந்தும் களவுத்தொழிலை விட்டுவிட்டால், இரண்டாம்முறையும் களவுகாரியத்தில் ஏற்பட்டபடியால் இவ்விதமான கரோ ஆக்கீணை அவனுக்கு நிரூபிக்கப்பட்டது

கீறின்காரியம் விளங்கியோழிய இந்தமாதம் பதினொலாந் தேதிமட்டுஞ் சென்றது. சிவிற்காரியம் பதினொருத்தேதிதொடங்கி மற்றநாள் முடிந்தது. சிவிற்காரியம் ஆக, 26. நீதியரசர் இங்கமாதம், யசந் தேதி யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டுக் கொழும்புக்குப் போய்விட்டார்.

MORNING STAR.

Jaffna, August 26th, 1847.

THE SABBATH.

The design of this institution reaches far higher and nobler ends, than mere refreshment and repose. It is a hallowed day, on which all earthly cares, intellectual and physical, are to be intermitted; and man led to the contemplation of his spiritual and immortal nature; a day for him to consider the relations that he sustains to God as a creature, and the hopes which the Scriptures authorize him to cherish as a sinner.

The nature of the duty is indicated with distinctness, in the following divine promise: "If thou call the Sabbath a delight, the holy of the Lord, honorable, and shalt honour Him, not doing thine own ways, nor finding thine own pleasure, nor speaking thine own words, then shalt thou delight thyself in the Lord; and I will cause thee to ride upon the high places of the earth."

It is because man is immortal, that his merciful Creator and Judge has ordained and secured for him a Sabbath day that meets him in weekly revolution and invites him to reflection and meditation and prayer. And my earnest and fervent desire is that God would graciously smile on your work of faith and labour of love, and bring this whole nation into willing obedience to the law, and delightful harmony with the spirit of the Sabbath.—*Chancellor Frelinghuysen.*

TESTIMONY IN FAVOR OF THE BIBLE.

There never was found in any age of the world, either philosopher, or sect, or law, or discipline, which did so highly exalt the public good as the Christian faith. (John Selden.)

There is no book like the Bible for excellent wisdom, learning and use. (Sir Matthew Hale.)

The Bible is a matchless volume; it is impossible we can study it too much, or esteem it too highly. (Hon. Robert Boyle.)

Study the Holy Scriptures, especially the New Testament; therein are contained the words of eternal life. It hath God for its Author, Salvation for its End; and Truth, without any mixture of Error, for its matter. (Locke.)

I have fully and regularly perused the Holy Scriptures, and are of opinion that this Volume contains more sublimity, purer morality, more important history, and finer strains of eloquence, than can be collected from all other books, in whatever language they may have been written. (Sir William Jones.)

A single book has saved me; but that book is not of human origin. Long I had despised it; long had I deemed it a class-book for the credulous and ignorant, until, having investigated the gospel of Christ with an ardent desire to ascertain its truth or falsity, its pages proffered to my inquiries the sublimest knowledge of man and nature, and the simplest, and at the same time the most exalted system of moral ethics. Faith, hope and charity were kindled in my bosom, and every advancing step strengthened me in the conviction that the morals of this book are as superior to human morals, as its oracles are superior to human opinions. (M. L. Bautain.)

AN OVERRULING PROVIDENCE.

A merchant was one day returning from market; he was on horseback, and behind his saddle was a valise filled with money. The rain fell with violence, and the good old man was wet to the skin. At this time he was quite vexed, and murmured because God had given him such bad weather for his journey. He soon reached the border of a thick forest. What was his terror on beholding on one side of the road a robber, who, with leveled gun, was aiming at him and attempting to fire! But the powder being wet with rain, the gun did not go off, and the merchant giving spurs to his horse fortunately had time to escape. As soon as he found himself safe, he said to himself, "how wrong was I not to endure the rain patiently, as sent by Providence. If the weather had been dry and fair, I should not probably have been alive at this hour: the rain which caused me to murmur came at a fortunate moment, to save my life and preserve to me my property."

BROTHER JONATHAN.

The origin of this term as applied to the United States, is given in a recent number of the Norwich Courier. The story is as follows:

"When General Washington, after being appointed Commander of the army of the Revolutionary War, came to Massachusetts to organize it, and make preparations for the defence of the country, he found a great destitution of ammunition and other means necessary to meet the powerful foe he had to contend with, and great difficulty to obtain them. If attacked in such condition, the cause at once might be hopeless. On one occasion at that anxious period, a consultation of the officers and others was had, when it seemed no way could be devised to make such preparation as was

necessary. His Excellency, Jonathan Trumbull, the elder, was then Governor of Connecticut, on whose judgment and aid the General placed the greatest reliance, and remarked: We must consult 'Brother Jonathan' on the subject. The General did so and the Governor was successful in supplying many of the wants of the army. When difficulties after arose, and the army was spread over the country, it became a by-word, 'we must consult Brother Jonathan.' The term Yankee, is still applied to a portion, but 'Brother Jonathan' has now become a designation of the whole country as *John Bull* has, for England."

IMPRESSIONS OF AMERICA.

[From the Edinburgh Journal.]

There is another difficulty to be encountered, in the rapid and extraordinary changes to which America as a young and growing country is subject. What is a wilderness to-day, is to-morrow cleared, and next year waves with a rich crop, and the year after receives the foundations of a city which, ere a few more years pass, will have cabs and omnibuses driving along its streets—busy thousands in its market-place—crowded steamers at its wharfs—eager editors at its printing offices—and every denomination under heaven competing for public favor in its halls or pulpits. In the Memory of man for instance, the savage Indian prowled through the unbroken forest, where now the city of Cincinnati is built, containing nearly 70,000 inhabitants. The first presbyterian minister entered it a little more than 30 years ago, to preach to its then 1,500 citizens. It now numbers about 40 Protestant Churches. The whole great western territory, which half a century ago contained about 3,000 white inhabitants, has now between three and four millions! To delineate the features of such a country—to describe its social state in such a way that a succeeding traveller will perceive the truth and correctness of the pictures—is like drawing the features of a rapidly growing boy—sketching a passing railway train—or describing the habits and peculiarities of the occupants of the several hundred rooms of a great hotel, which are to be all cleared in twenty-four hours to receive other travellers, belonging perhaps to a different nation, and speaking a different language from their predecessors. Add to all this the influence of prejudice upon the part of the traveller. How few men can apply to the criticism of nations the excellent maxim of Grenville Penn for the criticism of Scripture—to take, not give a meaning! How many give a false meaning to, instead of receiving the true meaning from a nation's daily life and history!

The United States, more perhaps than any other nation in the world, has been read and studied through a foreign atmosphere, and through the spectacles of party. This has arisen chiefly from the fact that the great questions connected with Church and State politics—with Education, &c. which in Europe were engaging public attention, and dividing public opinion, in America were testing by actual experiment. Europeans of all parties fixed their eyes upon this great laboratory of nations, and watched with intense interest for the result, as each contested theory, political, economical, ecclesiastical and theological, was undergoing the process of analysis in the crucibles and furnaces of time and practical life. And almost every traveller who visited the country endeavoured to prove the result already arrived at to be favorable to his own long settled view "of things as they should be." The old tory who visited the States saw every thing in transatlantic democracy and "vulgarity"—in repudiation and Lynch law—in tyrant majorities and universal suffrage—to make him cling more tenaciously to the old regime; but he saw nothing more. The radical eagerly searched the republic for practical arguments against an hereditary peerage, landed aristocracy, and an expensive monarchy. He beheld safety and beauty in every thing but Pennsylvania bonds and Negro slavery; and pointed out the Far West to mortified electors or sour Chartists, who were in search of a political paradise. The friend of Establishments, like his neighbours, seeking to strengthen his system was also disposed to shut his eyes against much of the actual good which had been accomplished by the Christian Church unaided by the State, and to collect a huge budget of facts regarding starved and opposed ministers, and districts without the means of grace; torn by opposing religious factions; darkened by the gloom of fanaticism; or maddened by the wild excitement of ignorant enthusiasts; and all to prove, that in every country as well as his own, state endowments were essential to the maintenance and spread of evangelical truth. The Voluntary, on the other hand, blind to all those glaring faults connected with the working of the system of a people-paid Clergy, eagerly seized upon every available fact for the purpose of propping up the chapel at home; and accordingly, gazed with rapture, and lingered with fond delight among the pleasant scenes of splendid churches, and well-paid accomplished city ministers, and noble missions instituted, possessing a munificent annual revenue, and an efficient staff of zealous and successful laborers. This eager determination to see every thing American through European spectacles, to measure the New Continent by the Old, or to judge of the Old by the New, has given rise to innumerable misrepresentations and one-sided views. Few travellers are free from the error. Those who have least of it are, as might be expected, scientific men, and men who, in a philo-

sophical, not in an evangelical sense, have been men of the world. [To be concluded.]

INTERESTING MOVEMENT IN NEW YORK.

A congregation of fifty-two German Romanists met recently in the Broadway Tabernacle, solemnly to recant from the Church of Rome. They had been prepared to that step under the preaching of Rev. Dr. Giustiniani, only within the last three months. They all sat, with their whole families, in the pews nearest to the pulpit, and after the missionary had addressed the throne of Grace, two members of the new congregation ascended the pulpit and presented their reformer with a copy of the Holy Scriptures. At this sight a profound emotion invaded all hearts.—"In the name of the Free German Catholic Congregation," said the two deputies, "we present you with this Bible that you may preach it unto us and to our children." Then the reformer, with visible emotion, grasped the Bible convulsively and pressed it upon his bosom. "I thank you," said he, "my beloved brethren. I appeal to our God and to the world to witness that you shall have it preached, God help me!"—*Am. Paper.*

CLERICAL PUN.—A minister was once invited to preach in a house recently built, where the congregation were noted for their somniferous propensities. He commenced the service in the usual manner and proceeded to deliver his sermon. According to custom the good people disposed themselves to rest, and in a short time the preacher was saluted with a variety of discordants issuing from the nasal organs of the drowsy sinners. He stopped suddenly and began to survey the scene before him. The audience aroused themselves from their unseemly attitude, and stared inquiringly at the venerable man.

"I have," said he, "been admiring the fair proportions of your new house, and have but one fault to find."

"And what is that?" exclaimed a man whose pride for the new fabric would acknowledge no blemish.

"Why," replied the preacher in a tone of irony, "I perceive that you retain the old sleepers."

ADVANTAGES OF TEETOTALISM.

Testimony of Rev. Thomas Brotherton, missionary of the S. P. G. F. P. before a meeting of the South India Temperance union, held at Madras on the 6th inst.

My attention, said the Rev. Gentleman, was first drawn to the subject of temperance eight years ago by the Rev. Dr. Scudder, who was visiting me at Tanjore; and from that time to this I have been a Teetotaler: I established an auxiliary at Tanjore, which flourished for a time, but was broken up after my removal to Negapatam. There also I commenced another auxiliary which still exists. I consider the day in which I signed the pledge as one of the happiest of my life. I do not hesitate to affirm, that under God I owe my health and life to total abstinence. Before I gave up my beer and wine I often suffered from determination of blood to the head, from fever and dysentery. Since I took the pledge I have scarcely ever had a day's illness—and have been able to go through an amount of physical labor and hardship that I could not have undertaken before. I have been out in the villages for a fortnight and three weeks at a time, travelling in a common cart, very often having no hut or choultry to pass the night in; have been obliged to drink all sorts of water, spending the days in examining schools and in ministering to village congregations; been in the midst of pestilence, &c. and yet I can safely say, that I must ascribe to total abstinence from all that intoxicates, my powers of endurance and exemption from sickness and disease.—Such, then, is my own experience of eight years, and I can confidently recommend the principle of abstinence to all who hear me. I have found it good for the mind, good for the soul, good for the body, and good for the pocket.

THE LEGISLATIVE COUNCIL.

The Legislative Council will meet on the 30th for the despatch of business; it is understood that the session will be a protracted one, many of the new schemes and ordinances being yet in a state of incompleteness. The Supply Ordinances will of course be passed, but these with one or two trifling matters will form the bulk of the business for immediate consideration.

It is currently reported that in future the accounts of the Island are to be kept on the same plan as those of a Mercantile House, namely by *Double Entry*, thus ensuring far greater fidelity in the accounts of the many departments, which pass under the eye of the Auditor General.—*Examiner.*

A PRODIGY.—English papers mention an infant of one year and nine months old, who is three feet high within one inch, and weighs seventy three pounds!

THE JEWS.—"The Jews of Offenbach have in imitation of those of Koenigsberg transferred the celebration of the Sabbath from Saturday to Sunday." This is a pleasing sign of the times. The feeling is gaining ground among the Jews throughout the Continent and even in Calcutta that the Messiah has come and that their ceremonial law will never be revived. One effect of this conviction is, the alteration of the day hitherto considered their Sabbath.—*Friend of India.*

SESSIONS OF THE SUPREME COURT.

We have been obligingly favored with the following brief summary of the proceedings of the Supreme Court at its late sessions in Jaffna by a friend who was present.

The sessions of the Supreme Court were opened at Jaffna on Friday the 30th ult. by the Honorable James Stark, Esq. Acting Senior Puisne Justice, who previously attended divine service at the Fort Church.

R. W. Langslow, Esq. Deputy Queen's Advocate for the Northern Circuit, conducted the Prosecution and C. G. Koch, Esq. the Defence.

There were 25 cases on the Calendar, of which 17 were tried, 5 withdrawn, and 3 postponed.

There were 4 murder cases, 2 of robbery, 1 of plundering the wreck of the Augusta, 4 of possessing stolen property, 2 of forgery, 1 of forgery and perjury, 4 of cattle-stealing, 3 of assault and wounding, 1 of assault and robbery, 1 of counterfeit coin, 1 of distilling arrack or breach of Ordinance No. 10 of 1844, and 1 of robbery and possessing stolen property.

Of the 4 murder cases, 2 prisoners in one and 1 prisoner in another case, were convicted and sentenced to be hanged, the two at Manar on the 15th September next, and the one at Jaffna on the 21st.—One prisoner in the third case was tried and acquitted and the fourth is postponed.

Of the 2 cases of robbery, 1 was tried and acquitted and the other withdrawn.

In the case of the Augusta, there were originally 35 persons under prosecution; but 6 were withdrawn by the Justice of the Peace, who committed the case; 12 by the Deputy Queen's Advocate, and 17 were tried, of whom 8 were convicted and 9 acquitted. In this case, the Deputy Queen's advocate addressed the Jury and impressed on their attention, the fact of this crime being punished capitally in England up to the year 1833; and the severe punishment enacted in the Ordinance No. 6 of 1846 of transportation or imprisonment at hard labor for a period not exceeding 7 years; but the Court seeing it to be the first crime of the kind committed here and some of the prisoners in their statements or confession having said that the thing was new to them and that they did not know there was an Ordinance against it, modified the punishment and sentenced them to 3 years' imprisonment at hard labor.

Of the 4 cases of possessing stolen property, 2 were tried and convicted and 2 withdrawn.

The 2 forgery cases were tried and acquitted, the case of forgery and perjury was postponed.

Of the 4 cases of cattle stealing, 2 were tried and acquitted and 2 tried and convicted.

Of the 3 cases of assault and wounding, one was withdrawn, one postponed, and the other tried in which 4 prisoners were convicted but 3 acquitted.

The case of assault and robbery was tried in which 3 prisoners were convicted and 3 discharged.

The counterfeit coin case was tried and acquitted. That of distilling arrack was withdrawn.

The case of robbery and possessing stolen property from Trincomalie, where the Ordnance Store was broken in and the robbery committed by the Sepoy guard set to watch the same, was tried, in which 7 prisoners were convicted and 2 acquitted.

In the case of cattle stealing the prisoner was convicted and sentenced to 7 years' transportation beyond the seas—the circumstance which aggravated his crime was his having been in 1840 tried and convicted of rape and assault and sentenced to 75 lashes and 3 years' imprisonment at hard labor in chains, which punishment having had no influence to deter him from the commission of a second crime the Court found it necessary to award such a serious punishment of transportation.

The Criminal Sessions closed on Saturday the 14th inst. and the Appellate sessions commenced on the 16th and closed on the 17th. The number of appeal cases having been only 23; and the Senior Puisne Justice left Jaffna for Colombo on the morning of the 18th inst.

OVERLAND INTELLIGENCE.

By the last Overland Mail, we received intelligence from England to July 3d.—

Her Majesty intended a visit to Scotland in August.—The grand Duke Constantine of Russia, Prince Waldemar of Prussia, and the King and Queen of the Belgians, were visiting in England.—The See of Australia has been divided into four dioceses.—The Colony of the Cape of Good Hope and its dependencies together with the island of St. Helena have been constituted a Bishop's See and diocese to be called the Bishopric of Cape Town.—Her Majesty has granted the widow and daughters of the late Doctor Chalmers a pension of £200 a year.—The French Chambers have been the scene of extraordinary confusion, consequent on charges of bribery and corruption made against eminent individuals in the service of the Government. Great effort appears to have been made to hush up the inquiries and prevent investigation.—M. Duchatel, a party implicated in the charge, contended that "the tribunals had no right to intervene in questions of a parliamentary nature, and that the Government, whose character was impeached, recognised no other judges than the majority." The probability is—that the "majority" will not allow the investigation to be made.

Mr. Daniel O'Connell, son of the late Liberator, has

visited the Pope and kissed his feet, and received in return a gold cross, and medal.—It is said the Pope vexed by the opposition his measures of reform encountered from his Cardinals, has resolved to form a Court of Ministers to be composed of functionaries who had filled high offices in the different State departments.

From the United States intelligence has been received to the 15th June.—From the seat of war it is stated that General Scott had left Zalappa, on his advance on Mexico.—It was supposed the army would reach Mexico about the 15th June.—Santa Anna finding himself unsupported by the people had resigned the Presidency—it was believed his resignation would be accepted and General Herrera nominated to the place. American Journals anticipate a speedy successful result to the negotiations for peace.

[For the Morning Star.]

To CHARLES PETER LAYARD, Esq. District Judge, &c. &c.

SIR,

We the undersigned Headmen, Principal inhabitants and Merchants of Trincomalie, being unanimously impressed with sentiments of unfeigned regret at your approaching departure from this District, over the judicial administration of which you have so ably presided for upwards of seven years, should he doing violence to our best feelings indeed, were we to refrain from a public expression of our sentiments on the occasion of your leaving us.

We can truly say, Sir, and that without fear of a single dissentient voice, that your upright and strictly impartial conduct as a Judge; the known liberality of your principles and views as invariably evidenced in your patient and careful researches after truth, in order to do justice to all parties, regardless of all distinction of color, caste or creed: your truly laudable exertions to further all objects of philanthropy, among which the Establishment of the Friend-in-need Society and the erection of a Pauper Hospital in this town under your auspices for the relief of suffering humanity stand pre-eminently conspicuous, and will continue to be perpetuated in the annals of Trincomalie; your uniformly grave and dignified deportment on the Bench; the exemplary purity and rectitude of your private life; the urbanity of your manners; the amiability of your disposition, added to your unostentatious piety, the profundity of the knowledge you have displayed of the laws and customs of the land;—all these and various other excellencies have so endeared you to us and commended you to our esteem and veneration that, whilst on the one hand, we rejoice at your well-merited promotion to a higher and more important station, an act that is worthy of the policy and wise discernment of Her Majesty's illustrious representative in the island, we cannot but envy, we confess, the favored people of that district over which you are now called to preside, and would cherish the hope that they will appreciate the blessings they are destined to enjoy under your paternal and kind administration.

We can also with equal truth affirm, Sir, that the result of your upright and conscientious administration, and of your searching scrutiny into all causes that came before you has been a considerable reformation in the morals of the people here, and a spirit of sordid litigation which is known to have characterized the pursuits of some at the period you first ascended the bench has been effectually checked, and their energies turned to more commendable and useful pursuits.

In conclusion, we most fervently hope that the blessing of uninterrupted health and every other happiness will ever attend you and your amiable family and we beg to remain, Sir,

Your most obedient, &c. &c.

Trincomalie, } August 3, 1847. } [Here follow 340 Signatures.]

Answer.

GENTLEMEN,

I have on the eve of my embarkation, received your kind address, on the occasion of our approaching separation after an intercourse of many years, and thank you cordially for the expression of approbation with which you review my conduct in the important relations in which I have stood with you in that interval.

The gratification I have derived from the too partial sketch of my career is not a little qualified by the consciousness of how much my humble exertions have fallen short of your vivid discription.

I am sensible only of having to the best of my ability endeavored honestly to fulfil my public and social duties, and must attribute your satisfaction to the benevolence which an earnest attention to those obligations never fails to inspire.

May I beg of you to accept the assurance that, though unable to appropriate the many high qualities you attribute to me, I have derived much encouragement from such a liberal recognition of my poor services, and that I shall be happy to carry your good wishes to my new sphere of action.

Desiring always to hear of your prosperity and of your advancement in the field of honorable distinction which the justice of a paternal Government has opened to you all, I commend you to the Divine blessing for the spiritual endowments compared with which all earthly advantages are insignificant, and have the honor to remain, Gentlemen, To Moodr. Sittere Popale, } Your faithful Friend and Ser- and the Headmen and Prin- } vant, (signed) cipal Inhabitants and Mer- } CHARLES P. LAYARD. chants of Trincomalie.

"True copy." C. Modr. S. POOPARLERPULLY.

ECONOMY OF HUMAN LIFE.

Emulation.

If thy soul thirsteth for honour, if thy ear hath any pleasure in the voice of praise, raise thyself from the dust whereof thou art made, and exalt thy aim to something that is praiseworthy.

The oak, that now spreadeth its branches towards the heavens, was once but an acorn in the bowels of the earth.

Endeavour to be first in thy calling, whatever it be: neither let any one go before thee in well-doing; never-

theless, do not envy the merits of another, but improve thine own talents.

Scorn also to depress thy competitor by any dishonest or unworthy methods; strive to raise thyself above him only in excelling him; so shall thy contest for superiority be crowned with honour, if not with success.

By a virtuous emulation the spirit of a man is exalted within him; he patient after fame, and rejoiceth as a racer to run his course.

He riseth as a palm-tree in spite of oppression; and as an eagle in the firmament of heaven, he soareth aloft, and fixeth his eyes on the glories of the sun.

The examples of eminent men are in his visions by night; and his delight is to follow them all the day long.

He formeth great designs; he rejoiceth in the execution thereof; and his name goeth forth to the ends of the world.

But the heart of the envious man is gall and bitterness, his tongue spitteth venom; the success of his neighbour breaketh his rest.

He sitteth in his cell repining; and the good that happeneth to another is to him an evil.

Hatred and malice feed upon his heart, and there is no rest in him.

He feeleth in his own breast no love of goodness; and therefore believeth his neighbour is like unto himself.

He endeavours to depreciate those who excel him; and putteth an evil interpretation on all their doings.

He lieth on the watch, and meditates mischief; but the detestation of man pursueth him; he is crushed as a spider in his own web.

மனுவாழ்வின் ஒழுங்குப்பிரமாணம்.

முதன்மை.

உன் ஆத்மமா மேன்மைக்குத் தவித்தால் உன்காது புகழினுசையில் யாதோரின்பத்தை விரும்பினால் நீ சீருடற்க்கப்பட்ட பூதகளை விட்டெழுந்து புகழ்க்குப் பாத்திரமான தாரியங்களுக்கு உனது நோக்கத்தைச் செலுத்து.

ஆகாயத்தை நோக்கித் தன் கொப்புகளைப் பரப்பியிருக்கிற சருவாலி மரமானது பூமிக்குள்ளொருதரம் வித்தாயிருந்தது.

உனது தொழில் யாதாயிருந்தாலும் அதில் முதலாயிருக்கப் பிரயாசப்படு. நற்செய்கையில் யாதொருவனுக்கு முந்தாமலும் நீ பிறர் பேறுகளிலொருக்காலும் பொறுமைகொள்ளாமலும் உன் சுய வரங்களை லோ தோறு.

மேலும் உன்னெதிரியை யாதொரு சூதினொருதரம் கீழ்ப்படுத்தி அவைச் சீயென்றகீழ். மேலாடுதலின் மாதத்தீரம் அவனுக்கு முற்படத்தெண்டி. அப்போது முதன்மைக்கு வாநாடல் அனுசலமாகாதிருந்தாலும் கனத்தினுள் முடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

நேரான முற்படுதலினால் மன்தனுடைய ஆவி அவனுக்குள்ளே உயர்த்தப்படும். அவன் கீர்த்திக்குத்தணித்துப் பந்தாயக்காரகளைப் போலத் தன்னோட்டத்திற் செல்ல மகிழ்கிறான்.

நெருக்கத்தினூடறுத்தோங்கும் பவனமரம்போல நீ மீர்ந்தும் ஆகாயவிரிவிற்கு கழுகு போல உச்சத்திற்குப் பறந்தும் தன் கண்களைச் சூரிய கிரணங்கரின் மேல் நிறுத்துகிறான்.

மேன்மையுள்ள மன்தருடைய செய்கைகள் இராத்திரியில் அவனது கனவிலிருக்கின்றன. நான்முழுவதும் அவற்றைப் பின்பற்றுகிறது அவனுடையவிருப்பம்

அவன் பெரிய காரியங்களை ஆலோசிக்கிறான், அவற்றைச் செய்துமுடிப்பதில் மகிழ்கிறான். உலகமுடியுமளவும் அவன் பேர் நிற்கும்.

ஆனால் அழிக்காறுள்ளவன் மனது பித்துங்கு சசப்படியிருக்கின்றது. அவனது நாக்கு நஞ்சு கக்கும். தன்னையலர்விருத்தியவன்வான்பாற்றியைக் கெடுக்கின்றது.

அவன் விதனமாகத் தன் சீறு குடிலிலிருக்கிறான். பிறர் நன்மை அவனுக்குத் தீங்கு.

பகையுள் எரிச்சலும் அவனுள்ளத்தில் மேய்கின்றன. அவனுக்கிவன்பாறுதலில்லை.

நன்மையை விரும்புதல்தன் மனதில் உண்டு கிறுனில்லை. ஆதலால் தன் அயலாரையுந்தன்வான்போல் எண்ணுகிறான்.

தன்னின் மேம்படுகிறவர்களைத் தாழ்த்தப் பிரயாசப்பட்டு அவருடைய சுகல செய்கைகளிலுந் தீங்கான தடைகளைச் செய்கிறான்.

காத்திருந்து தீங்கு நினைக்கிறான். மன்தவன அழிக்குதலே அவனைத் தொடருகின்றது. சிலந்திப்பூச்சி தன் பின்னலிற் சீக்குப்படுகிறதுபோல அவன் நசுக்கப்படுகிறான். இன்னுவரும்.

ஆவண் மாதம், | இப்படிக்கு, உயர் தேதி. | ஏகாம்பரம்.

ACKNOWLEDGEMENTS

OF SUBSCRIPTIONS RECEIVED SINCE OUR LAST. J. L. Flanderka, Esq. Moolative, 1 Copy RECEIVED—of J. C. Chitty, Esq. Calpenty 21.